

L Ö G

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán til
þriggja skipasmiðastöðva.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni skal heimilt:

- a. Að ábyrgjast allt að 5 milljón króna innlent eða erlent lán fyrir Stálvík h/f til að reisa skipasmiðastöð fyrir stálskip í Arnarvogi í Gullbringusýslu, gegn tryggingum, sem ríkisstjórnin metur gildar.
- b. Að ábyrgjast fyrir Stálskipasmiðjuna h/f allt að 4 milljón króna lán til byggingar skipasmiðastöðvar í Kópavogi, gegn tryggingum, sem ríkisstjórnin metur gildar.
- c. Að ábyrgjast fyrir Skipasmiðastöð Njarðvíkur h/f allt að 1.2 milljón króna lán til stækkunar og endurbóta á skipasmiðastöðinni, gegn tryggingum, sem ríkisstjórnin metur gildar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 28. apríl 1962.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Gunnar Thoroddsen.

L Ö G

um innflutning búfjár.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Um innflutning búfjár.

1. gr.

Bannað er að flytja til landsins hvers konar dýr, tamin og villt, þar með taldir fuglar.

Landbúnaðarráðherra getur þó vikið frá banni þessu, sbr. 2. gr., og leyft innflutning á búfé, öðrum dýrum og búfjársæði, enda sé stranglega fylgt þeim fyrir-mælum, sem felast í lögum þessum og reglugerðum, er settar verða samkvæmt þeim.

Komi það fyrir, að einhverjir flytji inn dýr án heimildar, skulu þau tafarlaust drepin og skrokkarnir brenndir.

2. gr.

Landbúnaðarráðherra getur þó því aðeins notað heimild 1. gr. þessara laga, að stjórn Búnaðarfélags Íslands mæli með því og yfirdýralæknir samþykki innflutninginn, enda sé farið eftir tillögum ráðunauta í hlutaðeigandi búfjárgrein, eftir því sem við verður komið, um val fénaðarins, sem fluttur er til landsins.

Stjórn Búnaðarfélags Íslands ákveður, hvaða búfjartegundir og frá hvaða landi og héraði búféð er keypt, enda leiti yfirdýralæknir upplýsinga hlutaðeigandi heilbrigðisvottorðs búfjár um, að þar séu eigi til staðar þeir búfjársjúkdómar, er sérstaklega þarf að óttast hér á landi.

3. gr.

Allan kostnað við kaup búfjárins skal greiða úr ríkissjóði, enda sé hið innflutta búfé eign ríkisins. Fjárframlög ríkissjóðs í þessu skyni skulu ákveðin í fjárlögum.

4. gr.

Áður en búfé eða önnur dýr eru flutt inn samkvæmt lögum þessum, skal ríkið byggja sóttvarnarstöð, svo og setja saman bú í eyju í nágrenni Reykjavíkur, þar sem hins innflutta fénaðar er gætt og hann ræktaður eins og lög þessi mæla fyrir um og þær reglugerðir, sem eftir þeim verða settar.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að kaupa eða leigja eyju eða eyjar til þessara þarfa.

5. gr.

Þegar búfé er keypt til innflutnings, skal hver einstök skepna skoðuð af viðurkenndum dýralækni, áður en hún er flutt úr landi, og skal vottorð um þá skoðun fylgja skepnunni hingað til lands. Enn fremur skal íslenzkur dýralæknir vera við skoðunina og hafa eftirlit með skepnunum á leiðinni til landsins.

Áður en fénaðurinn er fluttur úr landi, þar sem hann er keyptur, skal hann einangraður eigi skemur en 6 vikur undir eftirliti dýralæknis.

Áður en búfé er flutt í land, skal yfirdýralæknir skoða það og athuga heilbrigðisvottorð þess. Reynist ekkert athugavert við heilsufar búfjárins að lokinni skoðun yfirdýralæknis, skal skipa búfénu á land þar, sem sóttvarnarstöð ríkisins er, sbr. 4. gr., og er með öllu óheimilt, hvernig sem á stendur, að setja það á land annars staðar.

6. gr.

Einangra skal hið innflutta búfé á sóttvarnarstöðinni 16 vikna tíma undir stöðugu eftirliti yfirdýralæknis. Að þeim tíma liðnum ákveður yfirdýralæknir, hvort það skuli leyst úr sóttkví og látið ganga með búfé sömu tegundar á eynni eða haldið lengur í sóttkví.

Aldrei má flytja búfé af búi ríkisins á eynni í land eða á aðrar eyjar, þar sem búfé hefur samgang við búfé í landi.

Heimilt er þó með leyfi landbúnaðarráðherra, að fengnum tillögum yfirdýralæknis, að flytja til landsins hunda, refi og önnur ræktuð rándýr svo og fugla, að loknum ákveðnum einangrunartíma.

7. gr.

Að fengnum tillögum yfirdýralæknis setur landbúnaðarráðherra reglugerð um allt, er lýtur að rekstri búsins. Þar skulu vera glögg og ákveðin fyrirmæli um, hvaða afurðir megi selja frá búinu í land og í hvaða ástandi. Einnig skulu þar vera ströng ákvæði um, hvernig samgöngum við eyjuna skuli fyrir komið til að hindra, að sjúkdómar, sem upp kynnu að koma í hinu einangraða búfé, berist í land, svo og annað, er varðar búreksturinn.

8. gr.

Á búi ríkisins á eygni skal hreinræktað hið erlenda búfé, en auk þess má gera þar hvers konar tilraunir með blöndun þess með innlendu búfé, eftir tillögum ráðunauta Búnaðarfélags Íslands í hlutaðeigandi búgreinum.

9. gr.

Bústjórinn á eygni skal ráðinn með sérstöku erindisbréfi af landbúnaðarráðherra eftir tillögum Búnaðarfélags Íslands og samþykki yfirdýralæknis. Skal hann sjá um og vera ábyrgur fyrir því, að öllum fyrirmælum um einangrun fénaðarins sé hlýtt út í æsar og að starfsemin fari nákvæmlega eftir lögum þessum og þeim reglugerðum og fyrirmælum, sem um þetta verða gefin.

10. gr.

Eftir að hið innflutta búfé hefur verið í eitt ár í einangrun með íslenzku búfé, má, ef það er heilbrigt og grunsamlegir sjúkdómar hafa ekki komið fram í hinum innlenda bústofni, sem með því hefur gengið, flytja sæði úr því til lands. Skal það gert eftir þeim varúðarreglum, er yfirdýralæknir setur, og af þeim mönnum, er hann samþykkir.

II. KAFLI

Um innflutning á sæði úr nautum af Galloway-kyni.

11. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. gr. getur landbúnaðarráðherra heimilað innflutning á sæði úr nautum af Galloway-kyni, en einvörðungu í sóttvarnarstöð ríkisins að Bessastöðum á Álftanesi. Heimild þessa má þó því aðeins nota, að fyrir liggja umsögn forstöðumanns Tilraunastöðvar háskólans í meinafræði um fyrirhugaðan innflutning, stjórn Búnaðarfélags Íslands mæli með honum og yfirdýralæknir samþykki hann. Fara skal eftir tillögum ráðunautar Búnaðarfélags Íslands í nautgriparækt um val þeirra gripa, sem sæði er tekið úr til innflutnings, enda hafi yfirdýralæknir gengið úr skugga um hjá hlutaðeigandi heilbrigðisyfirvöldum búfjár, að eigi séu til staðar þeir sjúkdómar, sem sérstaklega þarf að óttast hér á landi. Við innflutning skal stranglega fylgt þeim fyrirmælum, sem felast í lögum þessum og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim. Óheimilt er að hafa annað búfé í landareign Bessastaða en það, sem er innan sóttvarnarstöðvarinnar.

12. gr.

Nú er ákveðið, að flytja skuli nautasæði til landsins samkvæmt 1. gr. Skal þá landbúnaðarráðherra hlutast til um, að valdir verði hæfir gripir, sbr. 15. gr., í þeim tilgangi að taka úr þeim sæði til innflutnings. Kostnaður við sæðistöku, rannsóknir og aðrar varúðarráðstafanir greiðist úr ríkissjóði.

13. gr.

Landbúnaðarráðherra skal láta setja á stofn og starfrækja sóttvarnarstöð á Bessastöðum, og skal með erindisbréfi ákveðið, hver skuli sjá um framkvæmdir og daglegan rekstur hennar. Þar skal hafa í vörzlu þá nautgripa innlenda, sem sæða á með hinu innflutta sæði til kynblöndunar. Í því skyni útvegar landbúnaðarráðherra blendinga af holdakyni frá Gunnarsholti í sóttvarnarstöðina, og greiðir ríkissjóður þann kostnað, sem því er samfara. Jafnframt skulu, ef ástæða þykir til, keyptir nokkrir gripir af íslenzku mjólkurkyni á sóttvarnarstöðina til athugunar á smitnæmi þeirra. Hlíta skal fyrirsögn yfirdýralæknis um tilhögun girðinga, bygginga

og annarra mannvirkja á sóttvarnarstöðinni í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands.

Að fengnum tillögum ráðunautar Búnaðarfélags Íslands í nautgriparækt skal landbúnaðarráðherra setja reglur um ræktun nautgripa í sóttvarnarstöðinni, og hlíta skal tillögum nautgriparæktarráðunautar um val hinna innlendu nautgripa.

Áður en hinir innlendu nautgripir eru fluttir í sóttvarnarstöðina, skal umsjónarmaður stöðvarinnar og yfirdýralæknir ganga úr skugga um, að nautgripirnir séu eigi haldnir smitsjúkdómum.

14. gr.

Umsjónarmaður sóttvarnarstöðvarinnar skal ráðinn af landbúnaðarráðherra með sérstöku erindisbréfi eftir tillögum yfirdýralæknis. Hann skal vera dýralæknir, er hafi sérstaka þjálfun í búfjársæðingum og sóttvarnaraðgerðum. Hann skal sjá um og vera ábyrgur fyrir því, að öllum fyrirmælum um einangrun búfjár sé hlýtt út í æsar og starfsemin fari nákvæmlega eftir lögum þessum og þeim reglugerðum og fyrirmælum, sem um það verða gefin. Umsjónarmanni er óheimilt að stunda önnur dýralæknisstörf.

15. gr.

Þeir gripir, sem valdir eru erlendis til væntanlegrar sæðistöku, skulu skoðaðir sérstaklega af embættisdýralækni, er gefa skal vottorð um heilbrigði þeirra. Jafnframt skulu gripirnir skoðaðir af íslenskum dýralækni, og framkvæma skal á þeim sjúkdómsgreiningarpróf eftir því, sem yfirdýralæknir segir fyrir um.

Gripir þessa má eigi flytja til Íslands, heldur skulu þeir einangraðir erlendis í hæfilegan tíma eftir því, sem ástæða þykir til, að dómi yfirdýralæknis, áður en sæðistaka úr þeim hefst.

Umsjónarmaður sóttvarnarstöðvar ríkisins eða fulltrúi hans skal hafa umsjón með sæðistökunni, geymslu sæðis og merkingu.

Reynist gripirnir heilbrigðir að lokinni sæðistöku, er heimilt að flytja sæðið til landsins og hefja sæðingu gripa á sóttvarnarstöðinni. Leiki vafi á fullkomnu heilbrigði gripanna að lokinni sæðistöku, að því er tekur til smitsjúkdóma, skal leitast við að kanna það til hlítar og fella gripinn og kryfja, ef nauðsyn ber til.

16. gr.

Aldrei má flytja búfé úr sóttvarnarstöð ríkisins, og girða skal tryggilega fyrir það, að það hafi nokkurn samgang við búfé utan hennar.

Landbúnaðarráðherra er heimilt í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands og yfirdýralækni að kaupa íslenska nautgripa og flytja á sóttvarnarstöðina til ræktunar, ef brýna nauðsyn ber til þess að auka eða endurnýja hinn upphaflega stofn, enda séu gripir þessir eigi haldnir smitsjúkdómum.

17. gr.

Að fengnum tillögum yfirdýralæknis setur landbúnaðarráðherra reglugerð um allt, er lýtur að rekstri sóttvarnarstöðvarinnar. Þar skulu vera glögg og ákveðin fyrirmæli um, hvaða afurðir megi flytja að og frá stöðinni og í hvaða ástandi.

Einnig skulu vera þar skýr ákvæði um, hvernig samgöngum við sóttvarnarstöðina skuli komið fyrir til þess að hindra, að sjúkdómar, sem upp kunna að koma í hinu einangraða búfé, berist þaðan, svo og annað, er varðar rekstur stöðvarinnar og einangrun.

18. gr.

Í sóttvarnarstöð ríkisins skal hreinræкта holdanautastofn með erlendu sæði, samkvæmt áætlun og tillögum nautgriparæktarráðunautar Búnaðarfélags Íslands, og skal hann hafa yfirumsjón með ræktuninni.

19. gr.

Eigi er heimilt að flytja sæði úr nautgripum í sóttvarnarstöðinni til notkunar utan hennar fyrr en 2 árum eftir, að fyrst var sett í henni með hinu innflutta sæði, enda hafi þá ekki komið fram neinn hættulegur smitsjúkdómur í nautgripum sóttvarnarstöðvarinnar. Umsjónarmaður stöðvarinnar skal taka sæðið, merkja og búa um það, áður en það fer úr sóttvarnarstöðinni, eftir þeim reglum, sem landbúnaðarráðherra setur um það samkvæmt tillögum yfirdýralæknis og nautgripa-ræktarráðunautar Búnaðarfélags Íslands. Um dreifingu sæðis skal farið eftir ákvæðum búfjárræktarlaga. Í því skyni skal landbúnaðarráðherra skapa aðstöðu utan sóttvarnarstöðvarinnar til framhaldsræktunar með notkun nautasæðis frá henni.

20. gr.

Verði að 10 árum liðnum eigi talin þörf á frekari innflutningi á nautgripasæði að dómi stjórnar Búnaðarfélags Íslands, er landbúnaðarráðherra heimilt að leggja sóttvarnarstöðina niður. Skal þá slátra öllu búfé stöðvarinnar til frekari tryggingar því, að smit berist eigi með því frá sóttvarnarstöðinni.

Hús og önnur mannvirki skulu sótthreinsuð eftir fyrirmælum, er sett verða um það í reglugerð.

III. KAFLI

Um sektarákvæði o. fl.

21. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, varða sektum til ríkissjóðs, 1000—100000 krónum. Berist sjúkdómur til landsins vegna vanrækslu, varðar það þann, er vanrækslu hefur sýnt, starfs- og stöðumissi, eða fangelsi, ef miklar sakir eru.

Ef lifandi dýr eru flutt til landsins án heimildar, sbr. 1. gr., varðar það sektum, eins og að ofan greinir, fyrir eiganda dýranna, svo og fyrir skipstjóra þann eða flugstjóra á farartæki því, sem dýrin flutti, ef ætla má, að dýrin séu flutt með hans vitund.

22. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 15/1948.

23. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 28. apríl 1962.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Ingólfur Jónsson.